

Mayer Hella önmagáról

Alig kelt fel a nap – ha felkel egy koratéli stockholmi reggelen.

Gondoltam, a gombolyagot jobb kezemmel szorítom, aztán elpöccintem szellemképem a bőromtól és néhány méterrel felette(m), felettébb ellazult állapotban tárgyilagosabban tekintek lenti önmagamra. Nem kifejezetten azért, hogy felülkekedve a koponyámban kóválygó gondolataimon tágabb perspektívában szemléhessem, amit létrehoztam, hanem inkább azért, hogy ne áruljak el többet, mint amennyit szeretnék.

Alkotásaimról beszélnék, és a képeim TITKOSAK. Bezárt ajtók, kis ikonok a számítógép képernyőjén, amik mögött lehet, hogy egy másik világ van. De eszem ágában sincs átadni a kulcsot (egér nincs). Viszont szívesen társalgok róluk kívülről állóként vagy felülállóként.

Például a sütemények. Aki ismer, elmondhatja, hogy nagyon szeretem ezt az édes anyagot. Kis színes szobrok: puhák, nyúlósak, ragacsosak az "édes" különféle változataiban. Kisminkelt hölgyi nyalánkságok. A színes olajat kenni kicsi felületre - akkorára, mint egy süti -, ez egy másfajta cukrász mesterség: az íz illúzióját teremti. Kenem a festéket vastagon, vékonyan, maszátolva, mázasan, talán nagyokat nyelve közben... Nem politizál az ember, széleskörű kozmopolita: dobos, szavarin, baklava és éclairé ugyanúgy izgatják a szemem és az ízlelőbimbóimat. Szeretem mindegyik náció művét, persze elvándorolok a művészekhez kóstolgatni. Fókuszálok, hány tortát ölel fel a látóköröm, mennyit tudok megenni, milyen sorrendben, mennyire közelről szagolom őket. Tortát festeni intim állapot, a közelség centiméterekben mérhető.

Az autók. Ezek is művek. Férfi művei, férfi álmok. Ha az ablakon túl, a fa mögött az esős és latyakos utcán állnak, talán közelebb állnak a valóságomhoz egyébként. A kukkerem élesre próbálom állítani, közelebb kerülni hozzájuk. A kicsi lencsén mégis még kisebbek, az ablakuk sötét, belátni lehetetlen – az ablak-

üveg, ha átlátszó is, sápadt Nap nem segít nekem, az eget tükrözi. A férfi világát kukkolom, az olajos sminket kenem a falpra, mintha süteményt építenék. De más. (A rózsaszín Trabant talán egy kicsivel könnyebben megragadható.) Az arányok homályosak, honnan tudhatnám melyik autó melyik (még csak az elméleti részén vagyok túl a sofőrvizsgának). Kíváncsi vagyok, másképp nem ülnék kukker mögött. Jó lenne tudni, ki ül abban az autóban.

A festés olyan, mint az élet. Beszélék homályos, umbrában feloldódó interiőről figurák nélkül, és rájövök, hogy pont akkori lelki állapotomat ecsetelem. De titkokat nem árulok el, még ha úgy tűnik is.

Vissza - a testembe.

Mayer Hella

Született 1976-ban Kolozsváron.

Tanulmányok:

- 1999- Magyar Képzőművészeti Egyetem, Budapest.
- Mestere Szabados Árpád.
- 1998-1999 Stockholmi Gerlesborgsskolan harmadik éve
- 1996-1998 Stockholmi Gerlesborgsskolan
- 1996 Stockholmi Konstsskolan

Egyéni kiállítások:

- 2003 Tátra Galéria, Szentendre. - Zombori Erzsébettel és Rozsnyai Bélával
- 2002 Klorofil - Újlipótvárosi Galéria, Budapest
- 2002 Szófiai Magyar Intézet, Bulgária

Csoportos kiállítások:

- 2004 VI. Kis Magyar Performance és Nehéz Zenei Fesztivál, Szentendre
- 2003 Gátlástalan Tisztaság, Speciális Bizonytalanság - V. Kis Magyar Performance és Nehéz Zenei Fesztivál, Szentendre
- 2003 Bartók 32 Galéria, Budapest
- 2003 Nedkovitch-ház, Plovdiv, Bulgária
- 2003 Ericsson Galéria, Budapest
- 2003 MINI - Cadre Rouge Galéria, Budapest
- 2002 Tiszta szívvel - Cadre Rouge Galéria, Budapest
- 1999 Galleri Oden, Stockholm

Ösztöndíjak:

- 1998, 1999, 2000 - a Konstens Vänner i Djursholm ösztöndíja
- 1999 - a Stockholmi Gerlesbogsskolan ösztöndíja

Mayer Hella színes munkái a Képtár mellékletben

Mayer Hella: Autó I.

Mayer Hella: Autó II.